

z 1933 r. Nr. 55, poz. 423) ustęp drugi otrzymuje brzmienie następujące: „Opłaty stemplowe według stawek ulgowych, wyżej wymienionych, będą stosowane jedynie do pism, stanowiących tytuł przejścia własności, sporządzony od dnia 1 kwietnia 1935 r. do końca 1937 r.”.

Art. 3. W art. 9 ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 173) punkt b) otrzymuje brzmienie następujące: „stwierdzające pierwszą po ukończeniu budowy umowę o przeniesienie własności budynku wykończonego i zarazem pierwszy po ukończeniu budowy tytuł przejścia własności danego budynku, jeżeli pismo zostało sporządzone w ciągu lat ośmiu od dnia, w którym zaczęto budynek używać; za wykończony uważa się budynek zdalny do użytkowania.”.

Art. 4. W art. 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o przejmowaniu na własność Państwa gruntów za niektóre należności pieniężne (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 658) tekst obecny zaopatruje się w oznaczenie „1)” i uzupełnia się następującym nowym ustępem: „2) Decyzja o przejściu jest wolna od opłaty stemplowej.”.

Art. 5. W art. 1 ustawy z dnia 15 marca 1934 r. w sprawie ulg w zakresie opłat stemplowych od pism, stwierdzających czynności prawne, związane z portami polskiego obszaru celnego (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 239), po wyrazach: „przedsiębiorców okrętowych” umieszcza się przecinek, a wyrazy: „i maklerów okrętowych” zastępuje się wyrazami: „maklerów okrętowych i przedsiębiorstwa składowe”.

Minister Skarbu władny jest zwolnić od opłaty stemplowej, przewidzianej w art. 93 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413), dokumenty przewozowe, dotyczące się przesyłek kolejowych z portów polskiego obszaru celnego do stacji kolejowych zagranicznych, jeżeli przesyłka nadeszła do portu drogą morską, lub przesyłek kolejowych ze stacji kolejowych zagranicznych do portów polskiego obszaru celnego, jeżeli przesyłka ma być z portu wywieziona drogą morską.

Minister Skarbu władny jest obniżyć opłaty stemplowe od weksli, sporządzanych w związku z finansowaniem eksportu lub zupełnie zwolnić takie weksle od opłaty.

Art. 6. Punkt 9 art. 1 ustawy niniejszej będzie miał zastosowanie również do umów ubezpieczenia, wymienionych w powołanym przepisie, a zawartych przed ogłoszeniem ustawy niniejszej, jeżeli po jej ogłoszeniu zostanie uiszczona należność z tytułu takiej umowy bądź na rzecz zakładu ubezpieczeń, bądź przez ten zakład. Opłata ma być uiszczona przed pierwszym uiszczeniem wymienionej należności z tytułu umowy. Bez względu na to, czy umowa ubezpieczenia została zawarta przed ogłoszeniem ustawy niniejszej czy po jej ogłoszeniu, termin uiszczenia

opłaty stemplowej upływa nie wcześniej niż w miesiąc po ogłoszeniu niniejszej ustawy.

Art. 7. W przypadkach, przewidzianych w punkcie b) działu A pozycji 45 taryfy należnościowej, ustalonej ustawą z dnia 13 grudnia 1862 r. (austr. Dz. P. P. Nr. 89), pobiera się — zamiast należności stosunkowej w wysokości 1½% od wartości — należność stosunkową od wartości według stopy, przewidzianej w obowiązujących przepisach celem ustalenia taksy pisarza hipotecznego od wniosku o przepisanie tytułu własności. Jeżeli wpis prawa własności opiera się na dziedziczeniu, zapisie lub darowiznie, to za podstawę wymiaru należności, zastępującej należność w wysokości 1½%, bierze się różnicę między pełnym szacunkiem danej nieruchomości, ustalonym celem wymiaru podatku spadkowego bądź podatku od darowizny, a przypadającą na daną nieruchomość stosunkową częścią ogólnej sumy długów i ciężarów, ustalonej celem wymiaru podatku spadkowego bądź podatku od darowizny, oraz stosuje się stopę taksy pisarza hipotecznego, przewidzianą dla regulacji spadku.

Art. 8. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 9. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia — z wyjątkiem punktów 6 i 8 art. 1, które wchodzi w życie w miesiąc po ogłoszeniu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *W. Sławek*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

201.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 22 marca 1935 r.

o majątkach, pozostałych po b. ziemstwach i innych b. zrzeczeniach publiczno-prawnych.

Art. 1. (1) Majątek, pozostały po b. ziemstwach powiatowych i gubernjalnych, b. zarządach gospodarstwa ziemskiego, b. gubernjalnych komitetach zarządzających, b. urzędach opieki społecznej, tudzież b. instytucjach i organizacjach stanowych szlacheckich, przechodzi na własność tych powiatowych związków samorządowych, na obszarze których się znajduje.

(2) Jeżeli majątek ten znajduje się na obszarze miasta wydzielonego z powiatowego związku samorządowego, przechodzi on na własność tego powiatowego związku samorządowego, którego władze mają siedzibę w danym mieście.

Art. 2. Nieruchomości, pozostałe po wymienionych w artykule poprzedzającym zrzeczeniach pu-

bliczno-prawnych, a przeznaczone przez te zrzeczenia na cele szkolnictwa, jeżeli nie są obecnie wykorzystywane przez powiatowe związki samorządowe, przechodzą na własność tych miast lub gmin wiejskich, na obszarze których się znajdują.

Art. 3. (1) Majątek, pozostały po b. samorządzie bądź zarządzie miejskim, oraz b. instytucjach i organizacjach stanowych mieszczańskich, przechodzi na własność miast, na obszarze których się znajduje.

(2) Jeżeli majątek ten znajduje się na obszarze miasta obecnie zniesionego, przechodzi on na własność gminy wiejskiej, do której włączono miasto po jego zniesieniu.

Art. 4. (1) Majątek, pozostały po b. zrzeczeniach publiczno-prawnych, wymienionych w artykułach poprzedzających, a znajdujący się w chwili wejścia w życie ustawy niniejszej w posiadaniu miast lub gmin wiejskich, przechodzi na ich własność, choćby nie znajdował się na ich obszarze.

(2) Oddanie nieruchomości w czasowe użytkowanie nie stanowi tytułu do nabycia własności.

Art. 5. (1) Majątek, pozostały po b. kuratorjach trzeźwości, przechodzi na własność tych miast lub gmin wiejskich, na obszarze których się znajduje.

(2) Jeżeli majątek ten znajduje się w chwili wejścia w życie niniejszej ustawy w posiadaniu miast lub gmin wiejskich, przechodzi na ich własność, choćby nie znajdował się na ich obszarze.

Art. 6. Koszty, związane z przejściem prawa własności majątku, przekazywanego związkowi samorządowemu, ponoszą te związki.

Art. 7. Związkowi samorządowemu nie służą roszczenia do Skarbu Państwa z tytułu dotychczasowego zarządu przekazywanym im majątkiem.

Art. 8. Skarb Państwa ma prawo pierwokupu co do majątku, który będzie przekazany związkowi samorządowemu.

Art. 9. (1) O przejściu poszczególnych przedmiotów majątkowych przez właściwy związek samorządowy orzeka Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z interesowanymi ministrami na wniosek związku samorządowego (zarządu gminnego, miejskiego, wydziału powiatowego). Wniosek ten powinien być przedstawiony najpóźniej w ciągu osiemnastu miesięcy od wejścia w życie ustawy niniejszej. W razie niezgłoszenia wniosku w powyższym terminie, majątek przechodzi na własność Skarbu Państwa.

(2) Prawomocne orzeczenie Ministra Spraw Wewnętrznych stanowi dostateczny tytuł prawny do przepisania prawa własności, bądź też do wywołania hipoteki danej nieruchomości.

Art. 10. Ustawa niniejsza nie narusza praw osób trzecich. Osoby, roszczące prawa do majątków, przekazywanych na podstawie ustawy niniejszej, mogą praw tych dochodzić na drodze sądowej.

Art. 11. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z interesowanymi ministrami.

Art. 12. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego, wileńskiego i wołyńskiego, oraz powiatów: białostockiego, bielskiego, grodzieńskiego, sokólskiego i wołkowyskiego w województwie białostockiem.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *W. Sławek*
Minister Spraw Wewnętrznych:
Marjan Zyndram-Kościałkowski

202.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 26 marca 1935 r.

w sprawie zmiany ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych.

Art. 1. W ustawie z dnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 291) wprowadza się zmiany następujące:

1) w tytule po wyrazie „podatkowych” skreśla się kropkę i dodaje się wyrazy: „oraz zaległych składek i opłat na rzecz niektórych publiczno-prawnych instytucyj ubezpieczeń.”;

2) w art. 1 w ust. 1) przepisy lit. a) i b) otrzymują brzmienie następujące:

„a) do odraczania i rozkładania na raty oraz do umarzania w części lub w całości zaległości w następujących państwowych podatkach wraz z wszelkimi dodatkami państwowymi, samorządowymi i na rzecz innych związków prawa publicznego: gruntowym, od nieruchomości, od placów budowlanych, przemysłowym, dochodowym, majątkowym, od kapitałów i rent, od lokali, od energii elektrycznej, od uboju, nadzwyczajnym podatku od niektórych zajęć zawodowych, wojskowym, od spadków i darowizn oraz w nadzwyczajnej daninie majątkowej i daninie lasowej,

b) do obniżania oraz umarzania kar za zwłokę, odsetek za odroczenie i kosztów egzekucyjnych, przypadających od zaległości, wymienionych w lit. a), oraz grzywien i kar pieniężnych, nakładanych przez władze skarbowe w zakresie podatków, wymienionych również w lit. a);”

3) w art. 1 dodaje się nowy ustęp, jako czwarty, treści następującej:

„4) Uprawnienia, określone w ust. 1) i 3), przysługują Ministrowi Skarbu również w odniesieniu do zaległości w składkach z tytułu ubezpieczeń od ognia w instytucjach publiczno-prawnych.”;

4) art. 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 2. 1) Upoważnia się Ministra Spraw Wewnętrznych do stosowania w porozumieniu z Ministrem Skarbu uprawnień, określonych w art. 1